

[Kurt Hansen]

de naturligvis lyst til at spørge: hvad har I fået for det? Men vi ved jo godt, at sådan er SF ikke.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke gå nærmere ind på hr. Kurt Hansens sidste bemærkninger om, hvad vi har fået for det, for sådan er vi jo ikke.

Det, jeg gerne vil sige, er, at VS anser denne lov for at være tæt sammenknyttet med Lønmodtagernes Dyrtidsfond, og nogen sammenhæng er der selvfølgelig også, fordi nogle af de regler, som dengang blev lavet gennem et forlig, som SF i øvrigt ikke var deltager i, er overført til denne lov. Vi ser naturligvis på det enkelte lovforslag, når det kommer frem. Hvad er rigtigt i det? Hvad er fornuftigt i det? Hvordan stiller vi os til det? Og vi har for at markere, at vi ikke er så tilfredse med, at man går fra 25 pct. ned til 20 pct. som grænse for, hvad man må investere af ATP-midlerne i samme selskab, stillet et ændringsforslag, som man jo kan stemme for, sådan at man bevarer muligheden for at investere de 25 pct. Vi finder det en smule ejendommeligt, at man i en tid, hvor man taler meget om, at der ikke er penge nok til investeringer, går hen og foreslår en lovændring som denne, men nu vel, vi prøver altså med ændringsforslaget at se, om vi kan få det ændret, og så må vi jo se videre frem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget
forkastedes, idet 22 stemte for, 111 imod.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter.

(Lovforslag nr. L 167. Fremsat 12/3 80. Første behandling 25/3 80. Betænkning 9/5 80).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

Forslag til lov om ejendomsskattefritagelse for offentlige ejendomme.

[Af Glistrup (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 192. Fremsat 27/3 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det foreliggende lovforslag går jo ud på, at alle offentlige ejendomme fritages for vurdering og dermed tillige fritages for betaling af ejendomsskat.

Som reglerne er i øjeblikket, er nogle grupper af offentlige ejendomme fritaget for vurdering; det gælder kirker, kirkegårde, offentlige torve, gader, parkanlæg, befæstningsanlæg, fyranlæg, trafikanelæg m. v. Derimod bliver skoler, hospitaler, administrationsbygninger m. v. vurderet.

Om beskatningen af offentlige bygninger gælder, at de i det store og hele i medfør af § 7 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er fritaget for grundskatter. En betingelse for fritagelsen er dog, at de ikke af ejeren anvendes erhvervsmæssigt til landbrug, havebrug, skovdrift eller udleje. I tilfælde, hvor statsejendomme fritages for betaling af kommunal ejendomsskat, har kommunen i stedet mulighed for at opkræve en dækningsafgift. Denne afgift beregnes på grundlag af ejendommens grundværdi efter fradrag af forbedringer og af forskelsværdien.

En undtagelse fra vurdering for alle offentlige bygninger må jeg tage afstand fra. De ejendomme i offentligt eje, som anvendes erhvervsmæssigt til landbrug, skovbrug eller udleje, finder jeg ingen grund til at fritage.

For de øvrige ejendommers vedkommende vil jeg ikke afvise, at der kan være visse fordele ved at udvide undtagelsen fra vurdering; det vil sikkert være en lettelse for vurderingsmyndighederne. Til gengæld vil det rejse en række andre problemer. Jeg tænker her bl. a. på eventuel kompensation for nedgangen i kommunernes indtægter og på de afgrænsningsproblemer, der kan opstå. Disse andre problemer kræver en nærmere undersøgelse og forhandlinger med de kommunale organisationer. Regeringen kan derfor ikke medvirke til lovforslaget, men hermed er ikke sagt, at der ikke kan være grund til at overveje at indføre nogle ændringer på området, og det er jeg parat til at lade undersøge nærmere.

Egon Jensen (S):

Jeg må sige om det foreliggende lovforslag, at det ikke ligefrem kan aftvinge min sympati. Jeg mener i og for sig, det burde gå

direkte til anden behandling uden udvalgsbehandling, da jeg føler, at det er overflødigt.

Hr. Glistrup, der, forstår jeg, er den, der motiverer forslaget, taler om, at det må være en af de vigtigste samfundsopgaver at sørge for at begrænse papirarbejdet mest muligt, så der kan frigøres arbejdskraft til betalingsbalancepositive beskæftigelser. Men der er vist ingen her i folketinget ud over hr. Glistrup, som er i stand til at yde et konstruktivt bidrag netop med hensyn til at spare på papir. Derfor: lovforslaget er i og for sig overflødigt, hvis man på anden led kunne finde ud af at spare noget mere på papiret.

Lad mig i øvrigt sige, at de ejendomme, der beskattes, er ejendomme, der kan sammenlignes med privat erhvervsvirksomhed eller privat udlejningsvirksomhed. Det er nøjagtig det samme, der sker, når kommunernes virksomhed pålægges moms, og jeg kan ikke se, at der er nogen grund til at ændre noget sådant. Nu er skatteministeren jo en meget flink mand, og han har sagt, at han vil undersøge dette. Jeg for min part synes ikke, der er grund til undersøgelser af nogen som helst art.

Anders Poulsen (V):

Mit partis ordfører i denne sag, hr. Ivar Hansen, er forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor på venstres vegne sige, at vi finder det foreliggende forslag overflødigt. Vi mener, at samtlige de systemer, hvori disse offentlige ejendomme bliver behandlet vedrørende vurdering og skatteberegning, eksisterer jo fortsat, og derfor er ulejigheden og omkostningerne ved at behandle de offentlige ejendomme overordentlig begrænsede. Jeg vil også godt sige, at af hensyn til den statistik, der i øvrigt fremkommer på grundlag af en vurdering af ejendommene og dermed indsendet med disse offentlige ejendomme, vil det være uheldigt at trække dem ud af selve systemet.

Gammelgaard (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende forslag. Baggrunden for, at kommunerne kan opkræve en dækningsafgift af offentlige ejendomme, er, at de skal have dækket udgifter til veje og andre servicefaciliteter. Vi vil finde det forkert, såfremt kommunerne ikke

[Gammelgaard]

fortsat kan opkræve en afgift til dækning af disse udgifter. Det vil direkte medføre ulemper for kommuner med mange offentligt ejede ejendomme, hvis fremskridtspartiets forslag gennemføres. Vi afviser det.

Rahbæk Møller (SF):

Forslaget om, at der ikke skal betales ejendomsskat af offentlige ejendomme, vil naturligvis især ramme de kommuner, hvori de offentlige ejendomme er beliggende; specielt København vil blive hårdt ramt, men i øvrigt vil det virke meget forskelligt rundt omkring i landet. Forslagsstillerne er selv inde på disse problemer, men mener, at de kan løses via bloktilskudsordningerne. Det kan de måske også, men blot med et overfladisk kendskab til bloktilskudsordningerne vil man vide, at det er både politisk og administrativt en vanskelig måde at gribe sagen an på. Men fremskridtspartiet er måske endelig begyndt at interessere sig for at forbedre beskæftigelsen i den offentlige sektor. Socialistisk folkeparti kan naturligvis ikke medvirke til dette makværk.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da den radikale gruppes ordfører vedrørende dette lovforslag, fru Aase Olesen, ikke er til stede, skal jeg sige nogle ord på gruppens vegne.

Gruppen kan ikke medvirke til forslaget, som det foreligger. Derimod finder jeg, at det var en overordentlig god måde, som skatteministeren skelnede på. Man må jo ikke være blind for, at der kan opstå tåbeligheder, hvis man ikke bærer sig fornuftigt ad på dette område. Københavns volde skal jo i og for sig vurderes til ejendomsskyld, men der er vel ingen, der ville finde på, at der skulle betales. Der ligger 2 villaer på Københavns volde, som bruges og udlejes, og det er rimeligt, at der betales af dem. Trelleborg, vikingeborgen ved Slagelse, er også vurderet; hvis jeg ikke husker galt, er grundskylden 1.800 kr. Det kan ingen vel heller finde rimeligt. Derfor synes jeg, at skatteministerens forslag om, at man ved lejlighed ser nærmere på reglerne og overalt fik disse regler, at hvor der ikke er tale om en erhvervsmæssig udnyttelse, skal der ikke betales ejendomsskyld, er den fornuftige udvej.

Flygaard (DR):

Retsforbundet mener, at forslaget er overflødig.

Glistrup (FP):

Af de forskellige grader af uvenlighed over for forslaget finder jeg, at hr. Rahbæk Møllers og hr. Anders Poulsens ret sammenfaldende ideologi er den værste. Man fortæller, at der ikke er nogen særlig ulempe med at beskatte de offentlige ejendomme, og at det vil være langt mere besværligt at klare forskydningerne vedrørende byrdefordelingen over bloktilskuddene. Hertil er at sige, at vurderingen af de ca. 20.000 ejendomme i Danmark, som det her drejer sig om, er et nok så tidkrævende og vanskeligt arbejde. F.eks. render man rundt som vurderingsmand ude på et amtssygehus og skal finde ud af, hvad i alverden dette sygehus dog kan være værd i handel ogandel, for det er jo det, loven kræver af én. Eller når man skal finde ud af i et eller andet stort statskovdistrikt med alskens forskellige beplantninger, anlæg, funktionærboliger og udlejningsboliger, og hvad der nu ellers findes, hvad grundværdien er, og hvad ejendomsværdien er på den ejendom, skal jeg love for, at der er nogle enorme besværligheder. Eller inden for DSBs område. Her skal man ikke vurdere det, der direkte tjener trafik anlæggene, men det, der indirekte tjener trafik anlæggene, skal vurderes, og så skal man finde ud af, hvad der efterhånden som følge af nedlagte baner eller lignende ting er blevet til overflødig ting og bare ren formuebesiddelse for DSB, og man skal simpelt hen lokalisere ude på disse vidtstrakte terræner, hvad det i grunden er for nogle ejendomme, man skal vurdere, og hvad der ikke skal vurderes. Der er en enorm ulempe ved, at man hvert fjerde år, undertiden hyppigere, skal vurdere alle disse ejendomme.

Derimod vil en ændring – hvis man endelig vil søge millimeterretfærdigheden – i bloktilskuddene, ved at man i forbindelse med bortfaldet af ejendomsbeskatning af offentlige ejendomme simpelt hen gav et eller andet forlodsbeløb én gang for alle til hver af vores 291 primær- og sekundærkommuner, være uhyre enkel. Vi har jo i forvejen i skatte- og afgiftsudvalgets bilag 77, ministerens skrivelse af 15. april 1980, en oversigt for

[Glistrup]

hver enkelt kommune over, hvor meget den får i øjeblikket, og så kan det selvfølgelig heller ikke være så livsafgørende at nå frem til en fuldstændig millimeterretfærdighed. Om en kommune, der i øjeblikket i form af ejendomsbeskatning af måske 42 ejendomme sammenlagt får 1,6 mill. kr., får sit bloktilskud revideret med 1,4 mill. kr. eller 1,9 mill. kr., kan ikke være livet om at gøre.

Derimod er det umådelig besværligt at få fastlagt, hvornår man skal vurdere en ejendom, og hvornår man ikke skal vurdere en ejendom. Hvis man havde hørt efter den manduktion, som skatteministeren gav i, hvilke ejendomme der overhovedet ikke skal vurderes, og hvilke af de vurderede ejendomme der helt eller delvis er fritaget for at svare normal ejendomsskat, ville man med rædsel indse, at hele dette makværk skal vi se at holde op med. Og da man åbenbart ikke, før man fik afleveret sine ordførertaler, havde lyttet til denne gennemgang fra skatteministerens side, vil jeg anbefale det nævnte bilag i skatteudvalget til nærmere selvstudium derhjemme.

Nu fik hr. Egon Jensen fastslået, at han ikke er så venlig en mand som sin partifælle skatteministeren, og det må jeg jo så tage til efterretning. Så kan vi selvfølgelig hver for sig finde ud af, på hvilken skala vi vil behandle venlighederne, bare vi får hr. Egon Jensen placeret under skatteministeren.

Men jeg vil da gerne efter at have hørt skatteministerens indlæg i denne sag sige, at der i allerhøjeste grad er behov for at få en udvalgsbehandling netop for at finde frem til den nærmere undersøgelse, som skatteministeren sagde der var grund til at underkaste disse regler, som jo stammer fra en helt anden tid, hvor vurderingsmandsarbejdskraft ikke spillede nogen særlig rolle, og hvor samfundet ikke var nær så kompliceret, som det er nu. Jeg er sikker på, at en sådan behandling vil føre til, at skatteministerens indvending mod forslaget, for så vidt angår at det skulle føre til afgrænsningsvanskeligheder, ganske og aldeles vil fordufte. Netop når man knytter det til det enkelte kriterium, om stat, amt eller kommune ejer den pågældende ejendom, har man ikke de afgrænsningsvanskeligheder, som en hvilken som helst anden ordning vil indebære, herunder også at man giver sig til at vurdere forskelligt, alt efter om de anvendes til, som skatteministeren

sagde, skovbrug, landbrug eller udlejning. Der er ikke nogen som helst grund til, at man skal tage pengene fra den ene kasse og give dem til den anden. Og det samme gælder det eksempel, som hr. Bernhard Baunsgaard fremdrog om den offentlige ejendom, der vel kunne klare at betale 1.800 kr. Ja, det er meget let at klare et hvilket som helst beløb i ejendomsskatter for offentlige myndigheder, hvad enten det er 1.800 kr. eller 1.800 mia kr., for det er jo til syvende og sidst bare en overflytning mellem to kasser inden for det offentlige. Men selve det at bruge arbejdskraft til først at fastslå beskatningsgrundlaget ved at gå i gang med en vurdering, derefter få udskrevet selve beskatningsregningen, derefter sørge for, at den bliver betalt, derefter at den bliver regnskabs- og bogholderiført, og at der derefter bliver revideret, er simpelt hen en gold og meningsløs måde at anvende menneskelig arbejdskraft på. Vi skal til at indrette os på at anvende den menneskelige arbejdskraft på en helt anden måde end den, som udstråler af de arkaiske regler, vi her taler om. I og for sig var det eneste saglige argument, som blev fremført mod forslaget, det, som hr. Anders Poulsen nævnte i forbifarten, hvor han talte om, at det vil gøre det lidt besværligere at føre en helt nøjagtig statistik, når disse ejendomme udgår af oplysningen om, hvad de samlede ejendoms- og grundværdier er her i landet. Men for det første er statistik ikke noget, som man i den grad skal ligge på maven for at få absolut, præcist og korrekt ud i alle detaljer. Statistik er i sig selv blot et hjælpemiddel, og den vil ikke blive væsentlig dårligere som hjælpemiddel, fordi man ikke har de offentlige ejendomme med. Men det tør nok siges, at de fordele, man opnår ved det, vil være noget kolossalt meget betydeligere.

Derimod var der ikke hold i hr. Gammelgaards indvending, at kommunerne har brug for at få ejendomsskat af f.eks. statslige ejendomme, fordi kommunerne måske skal anlægge veje eller andre ting. Det er da helt i orden, kommunerne skal anlægge veje eller andre ting, men hvorfor i alverden den i øvrigt tocifrede, milliardstore byrdefordeling mellem stat og kommune, som indeholder alskens bloktilskud af alverdens arter, ikke skulle kunne klare den opgave, i stedet for at man bruger en detail-måden og siger, at hvis

[Glistrup]

der i en kommune ligger et par snese stats-ejede ejendomme, skal man for dem, der ikke er fritaget for disse former for beskatning, lave en detail-udskrivninger af skatter på hver enkelt af disse ejendomme for at kunne få den absolut eksakte, fuldstændige og himmelske retfærdighed mellem staten og kommunerne. Dette høje ideal mål vil man alligevel ikke opnå, men man vil i allerhøjeste grad spare i den offentlige administration og i den offentlige sektor ved at gennemføre det foreliggende forslag, altså lige præcis det stik modsatte af, hvad hr. Rahbæk Møller antog. Jeg er ret sikker på, at hvis ordførerne går hjem og læser på deres lektie, herunder udvalgets bilag 77 og de bilag, som vi nu får frem under den kommende udvalgsbehandling, er der mange, der vil fortryde de ordførertale, de holdt i dag, for de var simpelt hen ikke sagligt velfunderede.

Egon Jensen (S):

Må jeg sige til hr. Glistrup, at det er gerne sådan, at en dårlig sag skal have mange ord for at blive forsvaret, og det fik vi tydeligt udtryk for. Jeg har hørt skatteministerens tale, både i gruppen og her, og jeg kender reglerne for ejendomsbeskatning. Og når hr. Glistrup taler om den enorme ulempe i forbindelse med vurderingen af offentlige ejendomme, må jeg gøre hr. Glistrup opmærksom på, jeg har arbejdet med ejendomsbeskatning i 20 år, og jeg kan sige, at det er ingen ulempe, men det er simpelt hen et spørgsmål om at stille privat og offentlig virksomhed ens. Når det drejer sig om bloktilskuddene, må jeg lige gøre opmærksom på, at det normalt er sådan, at det er, når staten sparer udgifter, man får penge til kommunerne. Her er der i høj grad tale om en kommunal beskatning af egne kommunale virksomheder, herunder driftsvirksomheder, som man ikke kan få bloktilskud til på nogen som helst måde.

Glistrup (FP):

Hvad man kan få bloktilskud til, afhænger selvfølgelig af, hvordan man indretter bloktilskudsreglerne, og det er da ganske rimeligt, at når man får vedtaget dette lovforslag – det kan være, at der går 20 eller 40 år, før forståelsen er der, for der skal bruges mange ord, når man skal udfolde en vis pædagogisk

virksomhed over for hr. Egon Jensen og ligeindede – vil man så meget hurtigt let og elegant kunne få dette indarbejdet i statsrefusionsreglerne. Hr. Egon Jensen siger, at han har arbejdet med kommunal ejendomsbeskatning i nogle år, og at selve udskrivningen af ejendomsskattebilletterne ikke volder det store besvær. Nej, det største besvær i denne forbindelse er i forbindelse med vurderingens foretagelse og derudover med selve betalingen, regnskabsføringen osv. Og det er det samlede besvær, vi skal lægge til grund og vurdere.

Gammelgaard (KF):

Så spredt som de statslige ejendomme er placeret her i landet, lader det sig ikke gøre med nogen rimelighed gennem bloktilskudsordning at overføre midler til de udgifter, som kommunerne har til offentlige ejendomme. Det eneste rigtige er at fastholde den ordning, man har, med den argumentation, jeg fremførte. Kommunerne har udgifter, og så må de naturligvis også have indtægter, ved at der pålægges de pågældende ejendomme en dækningsafgift.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Kommunerne vil også efter det forslag, vi har fremsat, få denne dækning. De vil bare få det mere rationelt, nemlig i form af, at man får tilskuddet fastsat én gang for alle i kroner og øre, og derudfra kan man så, hvis man vil, indeksregulere fremover. Hr. Gammelgaard siger, at ejendommene ligger spredt, men de ligger trods alt ikke mere spredt, end at skattevæsenet kan finde dem i øjeblikket, og skattevæsenet vil jo nok give oplysninger til indenrigsministeriet til brug for udformning af bloktilskuddene, så den undskyldning holder heller ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

[Fjerde næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten (udskrivningsloven).

[Af Mølgaard (DR) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 190. Fremsat 26/3 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Baggrunden for dette lovforslag er jo de ændringer af formuebeskatningen, som blev vedtaget i december sidste år. Som led i en større helhed blev formuebeskatningen skærpet, bl. a. ved ophævelse af den gamle regel om op til 80 pct.s nedsættelse af formueskatten for skatteydere, som havde en særlig lav skattepligtig indkomst i forhold til formuen. Denne ændring har jo givet anledning til en del debat, og jeg skal ikke afvise, at den gennemførte skærpelse i ganske særlige tilfælde kan have utilsigtede virkninger, og jeg overvejer for tiden, hvordan vi kan imødegå sådanne eventuelle utilsigtede konsekvenser.

Jeg skal ikke komme med flere kommentarer til lovforslaget på nuværende tidspunkt, blot tilføje, at der skal søges en politisk afklaring af denne problemstilling, inden folketinget hjemsendes på sommerferie.

Thomas Have (S):

I anledning af det forslag om ændring af udskrivningsloven, vi her har til første behandling, kan jeg meddele, at socialdemokratiet har noteret sig, at skatte- og afgiftsministeren for et øjeblik siden har tilkendegivet, at han inden sommerferien vil tage stilling til et forslag med det sigte at finde en løsning på det problem, der er rejst, og fremsætte et forslag til imødegåelse af de utilsigtede virkninger af den lov, der blev gennemført i december måned sidste år. Vi kan derfor ikke

medvirke til det af nogle medlemmer af retsforbundet fremsatte lovforslag.

Anders Poulsen (V):

Jeg skal blot sige, at vi i venstre ikke føler megen grund til at gå dybt ind i det fremsatte lovforslag på nuværende tidspunkt. Vi vil i den forbindelse henvise til det af venstre og konservative fremsatte forslag, der går på det samme tema, altså imødegåelse af de urimelige virkninger af decemberlovgivningen på formueskattens område.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan, ligesom hr. Anders Poulsen gjorde det, henvise til det af venstre og det konservative folkeparti fremsatte lovforslag om at få fjernet de helt urimelige virkninger, som den gennemførte skærpelse af formueskatten i december i fjor har. Jeg kan godt sige i den forbindelse, at vi naturligvis synes bedst om vort eget. Får man ikke, hvad man helst vil have, så må man nøjes med noget, der er en smule mindre godt, og så kan vi vende tilbage til det forslag, som er fremsat her til drøftelse af medlemmer af retsforbundet. Der er ingen tvivl om, at der skal gøres noget, og vi synes, at der har været rigelig tid til at gøre noget.

Ministeren kender kun én eneste ting at sige om de forslag, der går ud på, at man skulle sørge for at få afbødet de helt voldsomt skrækkelige virkninger af formueskatte- stigninger, at man ser ikke væk fra, at de kan have utilsigtede virkninger. Ja men hr. minister, det vidste man på forhånd, det har vi talt om flere gange. Ministeren vidste det. I hvert fald burde han have vidst det. Så meget jurist er han vel, at han ved, at der er noget, man bør vide, før man kommer frem med tingene, og det skulle ministeren have tænkt på dengang.

Der kan ikke være så voldsomt meget at undersøge mere, for det er så nemt at finde ud af. Det er simpelt hen så uendelig nemt at finde ud af, at en lang række skatteydere, der har formuer, navnlig de, der har lav indkomst, kommer til at betale langt mere i skatter, end deres indkomst er. Det har aldrig nogen sinde været hensigten med formueskatten, at det skulle være på den måde.

Derfor ser vi hen til, at vi en af de allerførste dage skal have en drøftelse med mini-